

§ 20. Na obszarach, wymienionych w § 1 punkty I. II. III. IV. V i VI, wolno uprawiać tytoń tylko z nasienia, dostarczonego przez zarząd monopolu tytoniowego.

§ 21. Uprawa innych ziemiopłodów pomiędzy roślinami tytoniowymi jest zakazana. Przekroczenie tego zakazu pociągnie za sobą wykluczenie plantatora tytoniu od uprawy tytoniu w roku przyszłym.

§ 22. Za wzorowe prowadzenie uprawy tytoniu będą przyznane plantatorom nagrody pieniężne (premie) przy odstawieniu zbioru Skarbowi Państwa.

§ 23. Zaniechanie ze strony plantatora wzgl. gminy przepisanego w §§ 13 a), 14, 15, 16, 17 i 18 doniesienia pociąga za sobą wykluczenie od uprawy tytoniu w roku przyszłym niezależnie od ewentualnych kar, przepisanych w ustawie o monopolu tytoniowym.

§ 24. Uprawa tytoniu podlega urzędowemu nadzorowi. Nadzór ten wykonują organa zarządu monopolu tytoniowego, kontroli skarbowej, policji państwowej, żandarmerji wojskowej oraz wojskowej straży granicznej.

Celem tego nadzoru jest stwierdzenie, czy plantator spełnia wszystkie swoje zobowiązania, przyjęte z uzyskaniem pozwolenia na uprawę tytoniu, tudzież, czy nie dopuszcza się przekroczeń przepisów ustawy o monopolu tytoniowym względnie rozporządzeń, dotyczących uprawy tytoniu.

Organa, powołane do wykonywania nadzoru, uprawnione są do wstępu na grunt, na którym tytoń jest uprawiany, i do wszystkich miejsc i schowków, w których plantator tytoń przechowuje. Te czynności należy wykonywać w obecności plantatora lub członka jego rodziny oraz członka zwierzchności gminy.

Każdy organ kontroli skarbowej, któremu zlecony będzie nadzór nad uprawą tytoniu obowiązany jest prowadzić kataster plantatorów tytoniu. W katastrze tym zapisywać należy zmiany w osobie plantatora, w gruncie i przestrzeni uprawy, doniesienia plantatora i stwierdzone przekroczenia przepisów o uprawie.

§ 25. Na zasadzie § 21 ustawy o monopolu tytoniowym wójtowie (naczelnicy gmin) obowiązani są współdziałać w przyjmowaniu zgłoszeń o pozwolenie na uprawę tytoniu stosownie do postanowień § 7 niniejszego rozporządzenia, wspierać organa, powołane do wykonywania nadzoru nad uprawą tytoniu, w wykonywaniu ich czynności i uczestniczyć na żądanie tych organów w ich czynnościach wreszcie podawać zgodnie z prawdą informacje w sprawach uprawy tytoniu.

§ 26. Ceny wykupne, sposób i termin dostawy tytoniu ustanowią odrębne rozporządzenia.

Ceny wykupna odpowiadać będą stosownie do gatunku tytoniu a to żółto-kwitnącego względnie czerwono-kwitnącego przeciętnie trzykrotnej względnie pięciokrotnej przeciętnej cenie żyta w listopadzie 1923 r. według notowań warszawskiej giełdy zbożowej.

§ 27. Warunki uprawy tytoniu dla celów ściśle naukowych i doświadczalnych określi w każdym poszczególnym wypadku Generalna Dyrekcja Monopolu Tytoniowego.

Pozwolenie na uprawę tytoniu w tych celach mogą otrzymać tylko instytucje publiczne (zakłady naukowe, rolnicze i t. p.).

Zgłoszenia o pozwolenie na tą uprawę należy składać za pośrednictwem Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych do Generalnej Dyrekcji Monopolu Tytoniowego.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

196.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 17 marca 1923 r.

w przedmiocie przedłużenia terminu dla przedsiębiorstw ekspedycyjnych do załatwiania w urzędach celnych zleceń przyjętych od stron.

Na podstawie art. 17 i 21 rozporządzenia Ministra Skarbu oraz Ministra Przemysłu i Handlu z d. 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. № 51 poz. 314) zarządza się co następuje:

Termin do załatwiania w urzędach celnych zleceń przyjętych od stron przez przedsiębiorstwa ekspedycyjne, które nie otrzymają pozwolenia na załatwianie formalności celnych w urzędach celnych, ustalony rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 6 października 1920 r. w przedmiocie dopuszczania przedsiębiorstw ekspedycyjnych do pośrednictwa w załatwianiu formalności celnych (Dz. U. R. P. № 103 poz. 686 art. 16 ust. 2), a ostatnio przedłużony rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 9 lutego 1923 roku w przedmiocie przedłużenia terminu dla przedsiębiorstw ekspedycyjnych do załatwiania w urzędach celnych zleceń przyjętych od stron (Dz. U. R. P. № 14 poz. 99) przedłuża się do dnia 1 czerwca 1923 roku.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

197.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 21 marca 1923 r.

o wynagrodzeniu ławników sądów pokoju, w okręgach sądów apelacyjnych w Warszawie i Lublinie.

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 18 marca 1921 r. o wynagrodzeniu ławników sądów pokoju (Dz. U. R. P. № 30 poz. 173) zarządzam w porozumieniu z Ministrem Skarbu co następuje:

§ 1. Ławnicy sądów pokoju otrzymują, jako odszkodowanie za czas stracony, djety w wysokości 3.000 mk. za każdy dzień posiedzenia. Powyższa su-

ma zmieniać się będzie począwszy od dnia 1 kwietnia 1923 r. w tym stosunku w jakim zmieniać się będą, po tym terminie djety funkcjonarjuszów państwowych.

§ 2. Ławnik sądu pokoju, którego miejsce zamieszkania jest oddalone od siedziby sądu ponad 5 klm. otrzymuje na żądanie, po spełnieniu swego obowiązku, niezależnie od djet wskazanych w § 1, tytułem zwrotu kosztów podróży, cenę biletu II klasy kolei żelaznej od miejsca zamieszkania do miejsca, gdzie się odbywa posiedzenie sądowe i z powrotem, w braku zaś komunikacji kolejowej—koszta według taryfy, obowiązującej w każdym powiecie dla podwód, dostarczanych w razie podróży służbowych funkcjonarjuszom państwowym.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje w okręgach sądów apelacyjnych w Warszawie i Lublinie, z mocą od dnia ogłoszenia.

§ 4. Jednocześnie uchyla się rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 31 maja 1921 r. o wynagrodzeniu ławników sądów pokoju (Dz. U. R. P. № 47 poz. 295).

Minister Sprawiedliwości: *W. Makowski*

198.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 21 marca 1923 r.

o djetach sędziów przysięgłych i mężów zaufania w b. zaborze austriackim.

Na podstawie § 25 ustawy o układaniu list przysięgłych z dnia 23 maja 1873 r. Dz. U. Państw. № 121 w brzmieniu według art. 2 ustawy z dn. 23 listopada 1920 r. (Dz. U. R. P. № 112 poz. 735), zarządza się co następuje:

§ 1. Djety sędziów przysięgłych i mężów zaufania wynoszą 6.000 mk. dziennie. Powyższa suma zmieniać się będzie począwszy od dnia 1 kwietnia 1923 r. w tym stosunku w jakim zmieniać się będą po tym terminie djety funkcjonarjuszów państwowych.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje w byłym zaborze austriackim i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 stycznia 1921 r. w przedmiocie ustanowienia djet dla sędziów przysięgłych i mężów zaufania (Dz. U. R. P. № 9 poz. 50).

Minister Sprawiedliwości: *W. Makowski*

199.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 21 marca 1923 r.

o djetach dziennych i kosztach podróży ławników i sędziów niezawodowych przy lzbach karnych w Województwach: Poznańskim i Pomorskiem.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie zniesienia Ministerstwa b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. № 30 poz. 247) i art. 3 rozporządzenia Ministra byłej dzielnicy pruskiej z dn. 31 stycznia 1920 r. o przejściu wymiaru sprawiedliwości na obszarze byłej dzielnicy pruskiej poza b. linię demarkacyjną na Rzeczpospolitą Polską (Dz. Urz. № 6 str. 109) zarządza się co następuje:

§ 1. Ławnicy i sędziowie niezawodowi przy lzbach karnych pobierają za każdy dzień podróży z miejsca zamieszkania do miejsca, w którym odbywa się posiedzenie sądowe, i z powrotem oraz za każdy dzień czynności sądowych djety dzienne w wysokości 3.000 mk. Suma powyższa zmieniać się będzie począwszy od dn. 1 kwietnia 1923 r. w tym stosunku w jakim zmieniać się będą po tym terminie djety funkcjonarjuszów państwowych.

§ 2. Za podróże z miejsca zamieszkania do miejsca, w którym odbywa się posiedzenie sądowe i z powrotem, oraz za podróże służbowe, osoby wymienione w § 1 otrzymują nadto zwrot rzeczywiście poniesionych kosztów podróży według taryfy obowiązującej w każdym powiecie dla podwód, dostarczonych w razie podróży służbowych funkcjonarjuszom państwowym.

Przy przejazdach koleją mają prawo liczyć kosztą biletu II klasy.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą na obszarze Województw: Poznańskiego i Pomorskiego z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie uchyla się art. 1 i 2 rozporządzenia Ministra b. dz. pruskiej z dnia 18 września 1921 r. w sprawie dniowego i wyjezdnego sędziów niezawodowych i ławników w b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. z 1921 r. № 81 poz. 563).

Minister Sprawiedliwości: *W. Makowski*

200.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 21 marca 1923 r.

o odszkodowaniu ławników i sędziów niezawodowych w górnośląskiej części Województwa Śląskiego.

Na mocy § 96 ustawy o ustroju sądownictwa z dn. 27 stycznia 1877 (Dz. Ust. Rzeszy 1877 str. 41 i 1898 str. 79) oraz §§ 55a i 77a teje ustawy w brzmieniu nadanem im rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 16 czerwca 1922 r., zaprowadzającym